

Tu toamnă, iar ai venit

Eugenia Calancea

Toamna se cufundă-n norii plumburii,
Cu dor de vară, știam c-ai să vii,
Dar totuși cu drag te-am așteptat,
Că ai bucuria-n rodul tău înmiresmat.

Întotdeauna cu plăcere te-am privit,
Cu bunătăți dulci și aromate m-ai biruit,
Dar uneori un plâns de dor m-apasă,
Că pădurea noastră nu mai este deasă.

Lacrimi din nori vin pe dealuri și văi,
Dacă stau afară vin și pe ochii mei
Și-apoi guști din mustul dulce minunat,
Simțindu-te ca un mare împărat.

Vezi toamna frumoasă ca o splendoare,
Atunci când mai prinzi raze de soare,
Dar te gândești și la înfrigurata brumă,
Ce mai spre iarnă se adună.

Pleacă de lângă noi păsări călătoare,
Pe tine inima uneori te doare,
Ai vrea s-alergi peste zări, departe,
Vrei fericire și soare fără moarte.

Toamna e un anotimp ce-l știi pe deplin,
Dar trebuie să lupți pentru a avea cer senin,
Toamna pe pământ e o binecuvântare,
Că pentru noi ea roade bune are.